

Pismo to wychodzi codzień
oprócz świąt uroczystych,
wznowienie o godzinie 4
po południu w drukarni
ET. GIEŠKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna.....złp. 12.
Miesięczna..... „ 3.
Zer pojedynczy.....gr. 10.
Za domię od wierz. p. 13.

Więsta Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0° r.	Therm.	Higro- metr.	Wiatr	Stan Atmosf.	U W A G I.
7	„ 6 117	+ 10.3	T 4.2	poim. zachodni średni	pogoda z chmurami	
23 12	„ 5. 807	18.1	5.0	„ „	„ „	
3	„ 5. 066	19.7	2.3	„ „ średni	„ Chmury	
9	„ 5 379	+ 11.3	+ 6 0	Połud. zachodni słaby	pochmurne	Deszcz.

Część Urzędowa.

KRAKÓW.

Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wdopelnieniu reskryptu Senatu rządzącego z dnia 4 Listopada 1831 r. N. 4762 zawiadania osoby w tym względzie interessowane, iż dnia 31 Lipca r. b. przy ulicy Grodzkiej w Kollegium Jurydycznym w kancelaryi Uniwersytetu o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna licytacja na dostawę lekarstw do Instytutu klinicznego przy Uniwersytecie na rok szkolny 1833. Warunki licytacji przed jej rozpoczęciem do wiadomości współubiegającym się o wspomnianą dostawę lekarstw, podaniem zostaną. —

Kraków dnia 23 Lipca 1832 r.

ESTREICHER.

Sekretarz Uni. Jagiellońskiego.
Jankowski,

OBWIESZCZENIE.

Prawnie zajęte ruchomości, będą w miejscach i terminach poniżej wyrażonych przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawane, mianowicie: dnia 27 b. m. i r. o godzinie 10 z rana w Sukienicach M. Krakowa zegar stołowy, kanapa z krzeselkami i różne sprzęty domowe. — Zaś dnia 31 t. m. i r. o godzinie 10 ranney, odzież kobieca, naczynia

szklanne lustro, i pałasz z pochwą. — a w samopołudnie w Kleparzu na Końskim targowisku, para koni, z homontami i bryczka. —

Kraków dnia 23 Lipca 1832 r.

Dziurkowskii K. S.

Część Nicurzędowa.

FRANCYA.

Pariz 3 Lipca.

Minister zabudowań publicznych, postanowił na koniec kazać wybudować salę dla izby deputowanych, która na pierwszy sierpnia ma być ukończoną. Mówiono, że brak lokalu był przyczyną niezwołania izb, ponieważ stara sala była zrujnowana, a nowa przed jesienią nie mogła być wygotowaną. Ale z tego wszystkiego ani słowa nie ma prawdy. Cała przyczyna, że ministerstwo spokojne o swoje czyny, chciałoby się jak najdłużej przy sterze rządu utrzymać.

Algier 11 Czerwca. — Wyprawa złożona z 3 batalionów i 2ch haubic, wysłaną została, aby pomścić się za zdradę, której się dopuściło pokolenie Amrouach. Jeneral Bonchet miał rozkaz, tylko wtedy wysadzić woj-

sko na ląd, jeżeli będzie widział sposobność niespodzianego uderzenia na nieprzyjaciela, gdyż w razie niezupełnego zwycięstwa, dałby pochoć do powiększenia ich śmiałości. Jeneral dostał się aż na uście Issery, lecz tu widząc wielkie massy arabów, i brzegi w okolo okryte ogniami strażowemi, nie mógł żadnego przedsięwziąć napadu. Od początku maja, woysko wystawiło tu 4 blokhauzy, każdy opatrzony 3 lub 4 armatami; prócz tego urządzono na wszystkie strony, między forpocztami wygodne drogi, tak, że kawalerya i lekka artyllerya, może galopem z miasta do wszystkich forpoczt się posuwać, i zupełną utrzymywać komunikacyą.

Gazeta Francuzka zawiera pismo prywatne o interessach Portugalii i Hiszpanii, w którym czytamy: »Stan przyszły Portugalii, wywrze wpływ na całą Europę, ważniejszy niżeli powszechnie się zdaje. Portugalia jest kray, na którym Anglia i Francya chcą zaszczerpić liberalne swoje zasady, aby je ztamtąd na cały półwysep Pireneyski rozszerzyć. Podczas gdy Anglia pochlebia sobie, że jęj się uda, przy powszechném wstrząśnieniu, któreby tym sposobem nastąpić musiało, odzyskać dawniejszy wpływ na stałym lądzie, Francya spodziewa się, że wciągnąwszy do swych zasad Portugaliją i Hiszpaniją, potrafi na ich czele wystąpić z swoim systematem na przeciw północy, któraby uledez niezawodnie musiała. Te są istotnie prawdziwe pobudki, mniej więcej pośrednich usiłowań francuzkiego i angielskiego rządu, do obalenia tronu Don Miguela, który krzyżuje ich plany; z tych to przyczyn wspierają one zamiary Don Pedra.

Dnia 3 b. m. było pierwsze głosowanie na deputowanego w miejsce Kazi Perrier na wyborczém kollegium w Troyes; — wszystkich wyborców znajdowało się 340; od nich na drugien głosowaniu otrzymał ministeryalny kandydat P. Verrier 169 a opozycyjny, P. Stourm adwokat 131 głosów, reszta była rozmaicie podzielona. Gdy zatem żaden nie miał potrzebnej większości głosów 171, miało nastąpić głosowanie na jednego z nich dwóch.

Gazeta Tribune została onegdzy 58my raz od rewolucyi Lipcowey przez policyą zabrana, za umieszczenie prosby do izby deputowanych.

Xiąże Talleyrand miał oświadczyć iż 15 b. m. wiości do Londynu. Pan Durand de

Mareuil, który go zastępuje, uda się jako poseł do Berlina.

Nowo otrzymane papiery z rzymu obeymują, że papież nietylko z usilnością nastaje na opuszczenie Ankony, ale zagraża nadto, iż w przeciwnym razie, zawezwie pomocy obcych mocarstw.

PRUSSY.

BERLIN 15 Lipca.

Królewiecka Gazeta donosi z Gdańska pod d. 4 Lipca, że flotylla rossyjska opuściła tamteysze wody; pozostawiła jednak kilku kommissarzy i officerów, dla uskutecznienia przewozu wojennych amunicy do Modlina i Warszawy.

Taż gazeta prostuje wieść w wielu gazetach umieszczoną, jakoby rossyjski officer przy flotylli w Gdańsku stojący, był synem jenerala Moreau, albowiem ten officer jest synem bylego prezesa Ziemoboczonych stanów Ameryki, i nazywa się Monroe.

Przejeżdżali tedy z depeszami do Londynu, goniec cesarsko-austryacki koniuszy Brönnenberg z Wiednia, i cesarsko-rossyjski feldjeger porucznik Dobrowolski, jako goniec z Petersburga.

ANGLIA

LONDYN 8 Lipca.

Posiedzenie izby wyższej 2 b. m. Tego wieczorne dyskusye i ich rezultat przekonują dostatecznie, jak niegruntowne są, z taką pewnością i tyle razy powtarzane wszystkie dowodzenia nietrwałości grejowskiego ministerstwa, i jak mylne to zdanie, że lubo ministrowie przez czasowe wystąpienie lordów, potrafili przywieść bil reformy do skutku; nie będą jednak w stanie, należy kierować interessami państwa, bez utworzenia znaczney liczby nowych parów z swej partyi. Toczyła się rzecz o nayinteressowniejszej, bo w nayniebezpieczniejszych okolicznościach zostający części Wielkiej Brytanii, to jest Irlandyi, kraju, którego ulepszenie i uspokojenie, tym trudniejsze jest dla rządu, że mu stoją na przeszkodzie: zagorzala, a ustawicznie podsycana nienawiść religijna, i drażliwy interes własny duchowieństwa, wielki zawsze wpływ wywierającego. Opozycja z całem wysileniem przygotowała się

na dyskusyje. Hrabia Roden przewodząc jej, wystąpił z projektem uchwalenia do króla adresu, któryby obejmował prośbę, iżby król raczył zwrócić swą uwagę na smutny stan nieszczęśliwych protestantów w Irlandyi, i obmyślił zaradcze środki, utrzymania kościoła protestanckiego w tym kraju, oraz zabezpieczenia własności i życia tamtejszych mieszkańców. — Xiążę Wellington mówił podobnie, naganiając ministrów; lecz gdy w końcu dodał, że lubo nieobstaje koniecznie przy powyższym projekcie, prosi jednak aby położenie Irlandyi wzięto pod rozwagę, na to powstał xiążę Cumberland, uważając się, że nie taka była umowa. Oba oboje stronnictwa zgodziły się na jedno, że bardzo smutny jest stan Irlandyi. Ale ministrowie dowodzili, że to nie jest ich wina, i że droga którą opozycja podaje, to jest użycie nieprawnych gwałtownych środków, jest taka, że każde najmniejsze zaspokojenie czyni najbardziej podobnem. Minister spraw wewnętrznych, czytając urzędzenia z r. 1765, dowodził, że napadanie domów, zabieranie broni, przysyłanie zagrażających listów, zgola te same przestępstwa, na które się teraz uskarżamy, są powtórzeniem owych czasów, a przyznać należy, że nigdy rząd silniey nie przestrzegał wykonania przepisów praw, świadczą o tem zapadłe i ściśle dopełniane wyroki. Rząd używa wszelkich środków do zmuszenia opierających się w złożeniu dziesięcin, ale nad zajęcie i zapewnienie sprzedaży tych zajętych przedmiotów, więcej uczynić nie jest mocen. Duchowieństwo protestanckie nie może wymagać, aby do zabezpieczonej sprzedaży, rząd dostawiał jeszcze kupujących, dla zapobieżenia w tym względzie niesnaskom, nienawiści i rozterkom, wypada zrobić zmianę w tej daninie, jak to już dawniey rząd przedstawiał na próżno. Uskarżamy się na wielką liczbę przestępstw, przypisując je niewiedomości i złemu wychowaniu pospólstwa, a sprzeciwiamy się wszelkim przedstawianym planom, które dążą do moralnego narodowego wychowania. Margrabia Lansdowne odpowiedział, że ma także posiadłości w Irlandyi, i ponieważ chce je posiadać, a zna całe położenie rzeczy, życzy także aby rząd inney jak dotąd nie przedsiębrał drogi. Lord Plunket zbijał wszystkie pojedyncze zarzuty opozycji. Skończyło się na tem, że większość 41 głosów wypadła na stronę ministrów, przeciwko 79.

Admirał Pultency Malcolm udał się z okrętem liniowym Donegal i dwoma kutrami w kierunku wschodnim, jak mówią do Antwerpii.

Dnia 7. Hof Journal twierdzi, że Torysowie porzucili nateraz myśl zmienienia ministerstwa; lecz to na bardzo krótki czas, jak się każdy domyślić może. Podług planu podanego królowi przez wellingtonskie stronnictwo, miał P. Robert Peel być pierwszym ministrem, xiążę Richmond terażniejszy generałny pocztmistrz, pierwszym sekretarzem stanu, a Lord Palmerston ministrem interessów zagranicznych; inne miejsca miały być osadzone umiarkowanymi torysami.

ROSSYA.

PETERSBURG 2 Lipca.

Dnia 4 czerwca umarł w Orlu, szanowny z lat i zasług, wice-prezydent orłowskiego komitetu opieki więzień, radca stanu i kawaler, Piotr Alexiewicz Jermołow, oycie znajomego w Europie z talentów swoich generała Jermołowa.

BELGIA.

BRUXELLA 6 Lipca.

Dnia wczorayszego wyjechał król do Antwerpii, zkąd po jutrze wróci do stolicy. Celem tej podróży, jest przyspieszenie fortyfikacyi. Niewątpliwe teraz wzbranianie się króla Holandi do przystąpienia do uchwały konferencyi, przygotowania i nieprzyjacielska jego postawa, jest powodem do przyspieszenia naszych przysposobień. W każdym razie przed upłynieniem tego miesiąca, pokój lub wojna nastąpić musi. (!)

PORTUGALIA.

LIZBONA 20 Czerwca.

Mówią że trzech generałów Don Miguela: Don Gaspard Texeira, Don Powoart i gubernator z Penich, żądali uwolnienia; a za tym przykładem miało pójść wielu innych oficerów.

Dwóch Francuzów, z których jeden P. Tavernier Angent konsularny, było napastowanych przez ochotników Don Miguela o co upomniał się u Hrabiego Santarem, konsul francuzki Lesseps.

NIEMCY.

HAMBURG 40 Lipca.

Zasłużenie króla Belgów ma dopiero w pierwszych dniach Sierpnia nastąpić. 3go lub 4go Sierpnia uda się król Leopold do Paryża, gdzie zabawiwszy 10 do 14 dni, wróci z młodą królową w towarzystwie dwóch jej braci i ciotki księżniczki Adelaydy.

Rozmaitości.

Góra, Ojciec, i jego Dzieci.

POWIEŚĆ.

Po trudach, i męczotach, po nauce w szkole, Zabrał oyciec swe dzieci wyszedł z niemi w pole Dla świeżego powietrza, zabawy, biegania, Dyskursem o pożytku nauk przekonania. —

Prowadzac ku wyniosley górze krętą drogą, Mówił. — »Kiedy staniecie na tej swojej nogą
»Obaczycie natury dzieło czarujące
»Każdego śmiertelnika umysł zajmujące. —

Zachęczone tém dzieci, podwoily kroki, (soki, Lecz gdy wyszły na wzgórek przykry, dość wy-
Wołały, — »Iść nie możemy bo nas bolą nogi,
»Pozwól trochę odpocząć, pozwól oycze drogi. —

Na to oyciec powiedział: »Gdy siedzieć będziecie,
»To reszta dnia upłynie, a wy nie staniecie
»W miejscu wam zamierzonym, na tej góry
»szczycie,
»Poniosłszy tyle trudu nie nie obaczycie. —

»Lepiej idźmy pomału, idźmy bez przestanku,
»Patrzmy tylko przed siebie by nie ponieść
»szwanku
»Agdy staniem na górze, dwa zyski znajdziemy
»Będziem tam odpoczywać, i patrzeć będziemy.

Podobała się dzieciom ta oycza uwaga,
Idą coraz pod górę, sifa im się w zmagu,
Im więcej doznawali przykrości facygi
Tym większe między sobą robili wysięgi. —

Gdy stanęli na wierzchu tej wysokięj góry
Spoyrzą na dół, aż widzą laki, lasy, bory
Na płaszczyźnie kościoły, wieże, zamki wioski,
I krzyknęli z radości — »Co za widok boski! —

»Co za przestrzeń szeroka, tu wzgórkę tam gaje,
»Rzeka, miasto, i pole, obrazem się staje:
»Prosim oycze! chciej z nami częściej tu przy-
»chodzić,
»Będziem się tu zabawiać, i czas tobie słodzić. —

»Dobre dzieci lecz zwaźcie, że wasze przybycie
»Powinno wam naukę dać na całe życie. —
»Góra przykra czas szkolny ma być nie przer-
»wany,
»Ten móluk jest pożytek z nauk wszędzie miany,
»Każdy roskosz mieć może w tej światła prze-
»strzeni
»Kto w młodości dożadnych nauk się nie leni. —

Grzegorz Kątski.

JAKI POŻYTEK IEST Z NAUKI.

Każdy łatwo to zrozumie
Ze ten który mało umi,
Mniej od ludzi poważany
Do cięższych prac używany.

Przeciwnie, człowiek uczony,
Zawsze bywa podwyższony,
Choć sprzodków nizkiego stanu
Siać się może równym panu

Nauka objaśnia rzeczy,
Kto nas stworzył, ma w swej pieczy
Komu człowiek życie winien
Jak na świecie żyć powinien.

Jak się świat na części dzieli,
Skąd wiadomość ludzie wzięli,
Kto, i kiedy odkrył kraje,
Kto upada, kto powstaje. —

Kto wynalazł jakie sztuki,
Tak potrzebne do nauki,
Jak do handlów i rzemiosła,
Kto użył najpierwey wiosła.

Kto pierwszy dostrzegł komety
Wyrachował bieg planety,
Słońca, ziemi i księżycą,
Czym się Kopernik zaszczyca.

Z czego się szkło robi czyste,
Co są kamienie piaszczyste,
Co brylant, perły, topazy,
Marmury, i, proste glazy.

Jakie drzewa, co z tych mamy,
Jakie ziola używamy
Na lekarstwa; kwiaty róże,
Co nam szkodliwem być może.

Jak zwierzęta ułagodzić
Dzikie, by nie chciały szkodzić
Lwy, tygrysy, małpy, słonie
Do pracy brać woly konie.

Jakie są gatunki ptastwa
Czolgające się robactwa,
I zwierzęta zimnowodne,
Które wczem ludziom dogodne.

Jak pomnażać ziemiopłody
Jakie są gatunki wody,
Co w rzekach i w morzu pływa,
Co ziemia w sobie ukrywa.

Co zowieć szczęściem człowieka,
Jak z nim rozmawiać z daleka,
W czym szukać należy chwały,
Jak w enocie winien być trwały.

Komu szlusznie od młodzieży
Szacónek winny należy;
Jak poprawiać obyczaje,
Czym się wzbogacają kraje.

Taka korzyść jest z nauki,
Łatwiej pozna wszystkie sztuki
Kto uczony poważany,
Kto z talentem szacowany.

Grzegorz Kątski.